

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deveto prošireno vijeće)

17. srpnja 2024.*

„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Siriji – Zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Ograničenje ulaska na državna područja država članica – Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora ili na koje se odnose ograničenja ulaska na državna područja država članica – Uvrštenje tužiteljeva imena na popis i njegovo zadržavanje na tom popisu – Nasljednik osobe na koju se već odnose mjere ograničavanja – Prava obrane – Pogreška u ocjeni – Izvanugovorna odgovornost”

U predmetu T-209/22,

Shahla Makhoulf, sa stalnom adresom u Fairfaxu, Virginia (Sjedinjene Američke Države), koju zastupaju G. Karouni i E. Assogba, odvjetnici,

tužiteljica,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupaju A. Limonet i V. Piessevaux, u svojstvu agenata,

tuženika,

OPĆI SUD (deveto prošireno vijeće),

u sastavu: L. Truchot, predsjednik, H. Kanninen, R. Frendo (izvjestiteljica), M. Sampaol Pucurull i T. Perišin, suci,

tajnik: L. Ramette, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 16. lipnja 2023.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

- 1 Tužiteljica Shahla Makhoulf u tužbi traži, s jedne strane, na temelju članka 263. UFEU-a, poništenje, kao prvo, Provedbene odluke Vijeća (ZVSP) 2022/242 od 21. veljače 2022. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2022., L 40, str. 26.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2022/237 od 21. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2022., L 40, str. 6.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvane: prvotni akti), i, kao drugo, Odluke Vijeća (ZVSP) 2023/1035 od 25. svibnja 2023. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2023., L 139, str. 49.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2023/1027 od 25. svibnja 2023. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2023., L 139, str. 1.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvane: akti o zadržavanju), u dijelu u kojem se ti akti odnose na nju (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: pobijani akti), i, s druge strane, na temelju članka 268. UFEU-a, naknadu štete koju je pretrpjela zbog donošenja pobijanih akata.

Okolnosti spora i činjenice nastale nakon podnošenja tužbe

- 2 Tužiteljica je jedna od kćeri Mohammeda Makhoulfa, poslovnog čovjeka sirijskog državljanstva.
- 3 Ovaj se predmet odnosi na mjere ograničavanja koje je od 2011. Vijeće Europske unije donijelo protiv Sirije i osoba odgovornih za nasilnu represiju nad sirijskim civilnim stanovništvom.
- 4 Vijeće je 9. svibnja 2011. donijelo Odluku 2011/273/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2011., L 121, str. 11.), pri čemu je „[s]nažno osu[dilo] nasilnu represiju [...] nad mirnim prosvjedima koji su se održavali na raznim lokacijama diljem Sirije”. Uvelo je, među ostalim, ograničenja ulaska na područje Europske unije, kao i zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora određenih osoba i subjekata „odgovornih za nasilnu represiju protiv sirijskog civilnog stanovništva”. Budući da je smatralo da je potrebna regulatorna mjera na razini Unije kako bi se osigurala provedba Odluke 2011/273, Vijeće je donijelo i Uredbu (EU) br. 442/2011 od 9. svibnja 2011. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2011., L 121, str. 1.).
- 5 Imena osoba „odgovornih za nasilnu represiju protiv civilnog stanovništva u Siriji”, kao i fizičkih ili pravnih osoba i subjekata koji su s njima povezani navedena su u Prilogu Odluci 2011/273 i u Prilogu II. Uredbi br. 442/2011.
- 6 Vijeće je 1. kolovoza 2011. donijelo Provedbenu odluku 2011/488/ZVSP o provedbi Odluke 2011/273 (SL 2011., L 199, str. 74.) i Provedbenu uredbu (EU) br. 755/2011 o provedbi Uredbe br. 442/2011 (SL 2011., L 199, str. 33.), kako bi uključilo, među ostalim, ime Mohammeda Makhoulfa u odgovarajuće priloge u kojima su navedene osobe i subjekti na koje se odnose mjere ograničavanja (vidjeti točku 5. ove presude).
- 7 Vijeće je 18. siječnja 2012. donijelo Uredbu (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 442/2011 (SL 2012., L 16, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 10., str. 205.), a 31. svibnja 2013. Odluku 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2013., L 147, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 15., str. 277. i ispravak SL 2018., L 190, str. 20.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvane: temeljni akti), među ostalim, kako bi

naložilo mjere ograničavanja protiv osoba koje imaju koristi od sirijskog režima ili koje ga podupiru i osoba koje su s njima povezane. Imena tih osoba sada se nalaze u Prilogu II. Uredbi br. 36/2012 i Prilogu Odluci 2013/255 (u daljnjem tekstu: sporni popisi).

- 8 Uzimajući u obzir ozbiljnost situacije u Siriji, kao što to proizlazi iz njezine uvodne izjave 5., Vijeće je 12. listopada 2015. donijelo Odluku (ZVSP) 2015/1836 o izmjeni Odluke 2013/255 (SL 2015., L 266, str. 75. i ispravak SL 2016., L 336, str. 42.) i Uredbu (EU) 2015/1828 o izmjeni Uredbe br. 36/2012 (SL 2015., L 266, str. 1.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvane: akti iz 2015.).
- 9 U tom pogledu, s obzirom na to da je smatralo da mjere ograničavanja koje su prvotno donesene Odlukom 2011/273 nisu omogućile okončanje nasilne represije sirijskog režima nad civilnim stanovništvom, Vijeće je odlučilo, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 5. Odluke 2015/1836, „[da je potrebno] zadržati i osigurati učinkovitost postojećih mjera ograničavanja njihovim daljnjim razvojem, uz zadržavanje ciljanog i diferenciranog pristupa te uzimajući u obzir humanitarne uvjete sirijskog stanovništva”, pri čemu je smatralo da su „određene kategorije osoba i subjekata posebno važne za učinkovitost tih mjera ograničavanja, s obzirom na poseban kontekst koji prevladava u Siriji”.
- 10 Slijedom toga, tekst članaka 27. i 28. Odluke 2013/255 izmijenjen je Odlukom 2015/1836. Tim se člancima sada propisuju ograničenja ulaska na državna područja država članica ili provoza preko njih, kao i zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora osoba obuhvaćenih kategorijama osoba iz stavka 2. točaka (a) do (g), koje su navedene u Prilogu I., osim, u skladu s njihovim stavkom 3., ako postoji „dovoljno informacija o tome da [te osobe] nisu, ili da više nisu, povezane s režimom ili da na njega ne utječu ili ne predstavljaju stvaran rizik izbjegavanja”.
- 11 Konkretno, s obzirom na to da se, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 7. Odluke 2015/1836, „vlast u Siriji tradicionalno temelji na obiteljskim odnosima [i] da je moć sadašnjeg sirijskog režima koncentrirana u utjecajnim članovima obitelji Assad i Makhlof”, trebalo je predvidjeti mjere ograničavanja protiv određenih članova tih obitelji, kako bi se putem članova tih obitelji izravno utjecalo na sirijski režim da promijeni svoju politiku represije te kako bi se uklonio rizik izbjegavanja mjera ograničavanja pomoću članova navedenih obitelji.
- 12 Tako se nakon donošenja akata iz 2015., u skladu s člankom 27. stavkom 2. točkom (b) i člankom 28. stavkom 2. točkom (b) Odluke 2013/255, mjere ograničavanja sada primjenjuju i na „članov[e] obitelji Assad i Makhlof” (u daljnjem tekstu: kriterij obiteljske pripadnosti). Usporedo s time, članak 15. Uredbe br. 36/2012 dopunjen je stavkom 1.a točkom (b), kojim se predviđa zamrzavanje imovine članova tih obitelji (u daljnjem tekstu zajedno s člankom 27. stavkom 2. točkom (b) i člankom 28. stavkom 2. točkom (b) Odluke 2013/255 nazvani: odredbe kojima se utvrđuje kriterij obiteljske pripadnosti).
- 13 Mohammed Makhlof preminuo je 12. rujna 2020. (u daljnjem tekstu: pokojnik). Na taj se datum njegovo ime i dalje nalazilo na spornim popisima.
- 14 Vijeće je 21. veljače 2022. prvotnim aktima uvrstilo tužiteljičino ime u redak 320 spornih popisa zbog sljedećeg razloga:

„Kći Mohammeda Makhlofa. Članica obitelji Makhlof.”

- 15 Kako bi opravdalo uvrštenje tužiteljčina imena na sporne popise, Vijeće se pozvalo na odluku od 27. rujna 2020. o otvaranju pokojnikova nasljedstva koju je donio sirijski sudac (u daljnjem tekstu: odluka o otvaranju nasljedstva).
- 16 Tri dana nakon donošenja prvotnih akata, odnosno 24. veljače 2022., Vijeće je donijelo Odluku (ZVSP) 2022/306 o provedbi Odluke 2013/255 (SL 2022., L 46, str. 95.) i Provedbenu uredbu (EU) 2022/299 o provedbi Uredbe br. 36/2012 (SL 2022., L 46, str. 1.), kako bi izbrisalo pokojnikovo ime sa spornih popisa.
- 17 Tužiteljica je Vijeću 12. travnja 2022. podnijela zahtjev za uklanjanje njezina imena sa spornih popisa.
- 18 Vijeće je odbilo taj zahtjev za preispitivanje dopisom od 31. svibnja 2022. (u daljnjem tekstu: odgovor Vijeća) zbog toga što su postojali dovoljni razlozi da se zadrži uvrštenje tužiteljčina imena na sporne popise kao članice obitelji Makhlouf i pokojnikove nasljednice. Tom je prilikom Vijeće dostavilo tužiteljici odluku o otvaranju nasljedstva u potporu razlogu uvrštenja njezina imena na navedene popise.
- 19 Vijeće je u svojem odgovoru obavijestilo tužiteljicu o donošenju Odluke Vijeća (ZVSP) 2022/849 od 30. svibnja 2022. o izmjeni Odluke 2013/255 (SL 2022., L 148, str. 52.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2022/840 od 30. svibnja 2022. o provedbi Uredbe br. 36/2012 (SL 2022., L 148, str. 8.), kojima je zadržalo njezino ime na spornim popisima do 1. lipnja 2023.
- 20 Vijeće je 25. svibnja 2023. donijelo akte o zadržavanju kojima se primjena temeljnih akata i spornih popisa, osobito protiv tužiteljice, u biti produljuje do 1. lipnja 2024.

Zahtjevi stranaka

- 21 Nakon prilagodbe tužbe u skladu s člankom 86. Poslovnika Općeg suda, tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:
 - poništi pobijane akte;
 - naloži Vijeću da joj isplati, s jedne strane, novčanu naknadu od 30 000 eura na ime neimovinske štete koju je pretrpjela zbog donošenja prvotnih akata i, s druge strane, novčanu naknadu od 30 000 eura na ime neimovinske štete koju je pretrpjela zbog donošenja akata o zadržavanju;
 - naloži Vijeću snošenje troškova.
- 22 Vijeće od Općeg suda zahtijeva da:
 - odbije tužbu u cijelosti;
 - podredno, u slučaju poništenja prvotnih akata u dijelu u kojem se odnose na tužiteljicu, zadrži učinke Provedbene odluke 2022/242 u odnosu na nju do stupanja na snagu poništenja Provedbene uredbe 2022/237;
 - naloži tužiteljici snošenje troškova.

Pravo

Dopuštenost prilagodbe tužbe

- 23 Tužiteljica u podnesku kojim se vrši prilagodba traži da se proširi opseg njezine tužbe, na temelju članka 86. Poslovnika, kako bi se ta tužba odnosila na poništenje akata o zadržavanju u dijelu u kojem se odnose na nju.
- 24 Vijeće je na raspravi osporavalo dopuštenost prilagodbe tužbe, pri čemu je tvrdilo da tužiteljica nije osporavala Odluku 2022/849 ni Provedbenu uredbu 2022/840, kojima je uvrštenje njezina imena na sporne popise zadržano na snazi prije donošenja akata o zadržavanju.
- 25 U tom pogledu, valja podsjetiti na to da, u skladu s člankom 86. stavkom 1. Poslovnika, „[k]ad se akt čije se poništenje zahtijeva zamijeni ili izmijeni drugim aktom istog predmeta, tužitelj može, prije zatvaranja usmenog dijela postupka [...], prilagoditi tužbu kako bi se uzeo u obzir taj novi čimbenik”.
- 26 U ovom slučaju, kao prvo, valja napomenuti da je cilj prvotnih akata i akata o zadržavanju, u dijelu u kojem se odnose na tužiteljicu, da se toj tužiteljici nalože pojedinačne mjere ograničavanja koje uključuju ograničenja ulaska te zamrzavanje svih njezinih financijskih sredstava i gospodarskih izvora.
- 27 Kao drugo, u okviru sustava kojim se uvode mjere ograničavanja protiv Sirije, pojedinačne mjere ograničavanja imaju oblik uvrštavanja imena ciljanih osoba, subjekata ili tijela na sporne popise iz prilogâ Odluci 2013/255 i Uredbi br. 36/2012.
- 28 U tom su kontekstu prvotnim aktima izmijenjeni prilozi Odluci 2013/255 i Uredbi br. 36/2012 kako bi se, među ostalim, tužiteljčino ime uvrstilo na sporne popise. Kad je riječ o aktima o zadržavanju, valja utvrditi, s jedne strane, da se Odlukom 2023/1035 do 1. lipnja 2024. produljila primjena Odluke 2013/255, u čijem se Prilogu I., kako je izmijenjen Provedbenom odlukom 2022/242, spominje navedeno ime, i, s druge strane, da je Provedbenom uredbom 2023/1027 izmijenjen Prilog II. Uredbi br. 36/2012, pri čemu je, barem implicitno, uvrštenje tog imena zadržano u potonjem prilogu. Stoga treba smatrati da su aktima o zadržavanju zamijenjeni prvotni akti, u smislu članka 86. stavka 1. Poslovnika.
- 29 Iz toga slijedi da, u skladu s ciljem ekonomičnosti postupka, na kojem se temelji članak 86. Poslovnika (vidjeti u tom smislu presudu od 13. rujna 2018., Almaz-Antey/Vijeće, T-515/15, neobjavljenu, EU:T:2018:545, t. 43. i 44.), tužiteljica koja je tužbom zatražila poništenje prvotnih akata ima pravo u okviru ovog postupka prilagoditi tužbu kako bi zahtijevala i poništenje akata o zadržavanju, i to čak i ako prethodno nije prilagodila tužbu kako bi zatražila poništenje Odluke 2022/849 i Provedbene uredbe 2022/840.
- 30 Stoga valja zaključiti da je prilagodba tužbe dopuštena.

Zahtjev za poništenje

- 31 U potporu svojem zahtjevu za poništenje tužiteljica ističe četiri tužbena razloga koji se u biti temelje:
- prvi, na povredi postupovnih jamstava;
 - drugi, na pogrešci u ocjeni;
 - treći i četvrti, na nezakonitoj i neproporcionalnoj povredi tužiteljčina temeljnog prava vlasništva.
- 32 Opći sud smatra korisnim započeti ispitivanje tužbe analizom drugog tužbenog razloga.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u ocjeni

- 33 U okviru ovog tužbenog razloga, koji se formalno temelji na očitoj pogrešci u ocjeni, tužiteljica osporava zakonitost pobijanih akata i, slijedom toga, osnovanost uvrštenja njezina imena na sporne popise. Prema njezinu mišljenju, samom činjenicom da pripada obitelji Makhlof ne može se opravdati donošenje mjera ograničavanja u odnosu na nju.
- 34 Vijeće osporava tužiteljčine argumente.

Uvodne napomene

- 35 Najprije je važno istaknuti da treba smatrati da se ovaj tužbeni razlog temelji na pogrešci u ocjeni, a ne na očitoj pogrešci u ocjeni. Naime, iako je točno da Vijeće ima određeno diskrecijsko pravo za utvrđivanje, od slučaja do slučaja, jesu li pravni kriteriji na kojima se temelje mjere ograničavanja o kojima je riječ ispunjeni u konkretnom slučaju, sudovi Unije ipak trebaju osigurati načelno cjelovit nadzor zakonitosti svih akata Unije (presuda od 26. listopada 2022., Ovsyannikov/Vijeće, T-714/20, neobjavljena, EU:T:2022:674, t. 61. i navedena sudska praksa).
- 36 Djelotvornost sudskog nadzora koju jamči članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima zahtijeva da se sud Unije uvjeri u to da se odluka kojom su donesene ili zadržane mjere ograničavanja, a koja se osobno odnosi na osobu ili subjekt o kojima je riječ, temelji na dovoljno čvrstoj činjeničnoj osnovi. To podrazumijeva provjeru navedenih činjenica u obrazloženju koje podupire navedenu odluku, tako da sudski nadzor nije ograničen na ocjenu apstraktne vjerojatnosti navedenih razloga, nego se odnosi na pitanje jesu li ti razlozi, ili barem jedan od njih ako ga se smatra dovoljnim kako bi podržao tu istu odluku, dokazani (presuda od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, t. 119.).
- 37 Na sudu Unije je da obavi to ispitivanje, zahtijevajući ako je potrebno da nadležno tijelo Unije podnese podatke ili dokaze, povjerljive ili ne, relevantne za takvo ispitivanje (presuda od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, t. 120.).
- 38 Na nadležnom tijelu Unije je da u slučaju osporavanja utvrdi osnovanost razloga skupljenih protiv osobe, a ne na njoj samoj da pruži negativan dokaz o neosnovanosti spomenutih razloga (presuda od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, t. 121.).

- 39 U tu svrhu, nije potrebno da navedeno tijelo podnese sudu Unije sve podatke i dokaze koji se odnose na razloge navedene u aktu čije se poništenje traži. Važno je, međutim, da pruženi podaci ili dokazi podrže razloge protiv osobe ili subjekta o kojima je riječ (presuda od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, t. 122.).
- 40 Ako nadležno tijelo Unije pruži relevantne podatke ili dokaze, sud Unije mora provjeriti točnost sadržaja navedenih činjenica u odnosu na te podatke ili dokaze te utvrditi njihovu dokaznu snagu ovisno o okolnostima u tom slučaju i s obzirom na eventualna podnesena očitovanja, osobito od osobe ili subjekta kojeg se ona tiču (presuda od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, t. 124.).
- 41 Ocjenu osnovanosti uvrštavanja ne smije se provesti na način da se dokazi razmatraju zasebno, nego u kontekstu u kojem se nalaze (vidjeti presudu od 16. ožujka 2022., Sabra/Vijeće, T-249/20, EU:T:2022:140, t. 41. i navedenu sudsku praksu).
- 42 Naposljetku, u okviru ocjene važnosti uloga, koja je dio nadzora proporcionalnosti mjera ograničavanja o kojima je riječ, može se uzeti u obzir kontekst u kojem su te mjere donesene, činjenicu hitnosti usvajanja takvih mjera s ciljem izvršavanja pritiska na sirijski režim kako bi prekinuo s nasilnom represijom protiv stanovništva i teškoću pribavljanja preciznijih dokaza u državi koja se nalazi u stanju građanskog rata i na čijem je čelu autoritarni režim (vidjeti presudu od 16. ožujka 2022., Sabra/Vijeće, T-249/20, EU:T:2022:140, t. 42. i navedenu sudsku praksu).
- 43 Stoga, prema sudskoj praksi, ako u trećim zemljama ne postoje istražne ovlasti, ocjena tijela Unije treba zapravo biti zasnovana na izvorima informacija dostupnima javnosti, izvješćima, člancima iz tiska ili drugim sličnim izvorima informacija (vidjeti presudu od 16. prosinca 2020., Haswani/Vijeće, T-521/19, neobjavljeni, EU:T:2020:608, t. 142. i navedenu sudsku praksu).
- 44 Ovaj tužbeni razlog valja analizirati s obzirom na ta načela.

– *Osnovanost uvrštenja tužiteljčina imena na sporne popise*

- 45 Tužiteljčino ime uvršteno je na sporne popise zbog toga što je „[k]ći Mohammeda Makhloufa[; članica obitelji Makhlouf” (vidjeti točku 10. ove presude). Vijeće se tako pozvalo na kriterij obiteljske pripadnosti kako bi opravdalo donošenje mjera ograničavanja protiv tužiteljice u pobijanim aktima, pri čemu se oslonilo na odluku o otvaranju nasljedstva (vidjeti točku 17. ove presude) iz koje proizlazi da je tužiteljica jedna od pokojnikovih nasljednika.
- 46 Valja istaknuti da, s jedne strane, tužiteljica ne osporava ni vjerodostojnost ni dokaznu vrijednost odluke o otvaranju nasljedstva. S druge strane, ona ne osporava ni srodstvo s pokojnikom niti, stoga, pripadnost obitelji Makhlouf.
- 47 U tim okolnostima Vijeće se može pozvati na odluku o otvaranju nasljedstva kako bi potkrijepilo razlog uvrštenja tužiteljčina imena na sporne popise.
- 48 Međutim, tužiteljica tvrdi da se odredbama kojima se utvrđuje kriterij obiteljske pripadnosti protivi svako sustavno uvrštavanje koje se temelji na samoj činjenici pripadnosti obitelji Makhlouf. Podsjeća na to da se na temelju Odluke 2015/1836 mjere ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji mogu primijeniti samo na utjecajnog člana navedene obitelji.

- 49 U tom pogledu, najprije valja podsjetiti na to da se općim kriterijem za uvrštenje, odnosno kriterijem povezanosti sa sirijskim režimom, navedenim u članku 27. stavku 1. i članku 28. stavku 1. Odluke 2013/255, kako je izmijenjena Odlukom 2015/1836, koji u dijelu koji se odnosi na zamrzavanje financijskih sredstava odgovaraju članku 15. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 36/2012, kako je izmijenjena Uredbom 2015/1828, omogućuje da se na sporne popise uvrste osoba ili subjekt koji imaju koristi od sirijskog režima ili koji ga podupiru, kao i osobe koje su s njima povezane.
- 50 Nadalje, opći kriterij povezanosti sa sirijskim režimom dopunjen je 2015. posebnim kriterijima za uvrštenje. Ti se kriteriji sada nalaze u članku 27. stavku 2. i članku 28. stavku 2. Odluke 2013/255, kako je izmijenjena Odlukom 2015/1836, i članku 15. stavku 1.a točki (b) Uredbe br. 36/2012, kako je izmijenjena Uredbom 2015/1828. Prema sudskoj praksi, tim se odredbama u pogledu sedam kategorija osoba koje pripadaju određenim skupinama uvodi oboriva predmnjeva povezanosti sa sirijskim režimom. Među tim su kategorijama, među ostalim, „članovi obitelji Assad ili Makhlof” (vidjeti u tom smislu presudu od 1. listopada 2020., Makhlof/Vijeće, C-157/19 P, neobjavljenu, EU:C:2020:777, t. 98.).
- 51 Naposljetku, presuđeno je da su posebni kriteriji za uvrštenje u pogledu sedam kategorija osoba, navedeni u točki 50. ove presude, samostalni u odnosu na opći kriterij povezanosti sa sirijskim režimom, tako da je sama činjenica pripadnosti jednoj od tih sedam kategorija osoba dovoljna da se omogući poduzimanje mjera ograničavanja predviđenih tim člancima a da pritom nije potrebno podnijeti dokaz o potpori koju osobe o kojima je riječ pružaju vladajućem sirijskom režimu ili o koristi koju one imaju od njega (vidjeti u tom smislu presudu od 1. listopada 2020., Makhlof/Vijeće, C-157/19 P, neobjavljenu, EU:C:2020:777, t. 83.).
- 52 Iz toga valja zaključiti da se kriterijem obiteljske pripadnosti, uvedenim aktima iz 2015., postavlja kriterij koji je objektivan, samostalan i sam po sebi dovoljan kako bi se opravdalo donošenje mjera ograničavanja protiv „članova obitelji [...] Makhlof” uvrštenjem njihovih imena na popise osoba na koje se primjenjuju takve mjere samo zbog toga što pripadaju navedenoj obitelji. Suprotno onomu što tvrdi tužiteljica u točki 48. ove presude, kriterij nije ograničen na „utjecajne” članove te obitelji.
- 53 Člankom 27. stavkom 3. i člankom 28. stavkom 3. Odluke 2013/255, kako je izmijenjena Odlukom 2015/1836, te člankom 15. stavkom 1.b Uredbe br. 36/2012, kako je izmijenjena Uredbom 2015/1828, ipak se u biti određuje da osobe na koje se odnose odredbe kojima se utvrđuju kriteriji obiteljske pripadnosti nisu uvrštene na sporne popise ako postoji dovoljno informacija o tome da nisu povezane sa sirijskim režimom, da na njega ne utječu ili da ne predstavljaju stvaran rizik izbjegavanja mjera ograničavanja.
- 54 Stoga, s obzirom na razmatranja navedena u točkama 50. do 52. ove presude, Vijeće je moglo *a priori*, uzimajući u obzir odluku o otvaranju nasljedstva, upisati tužiteljičino ime na sporne popise na temelju oborive predmnjeve povezanosti sa sirijskim režimom koja proizlazi iz kriterija obiteljske pripadnosti.
- 55 Slijedom toga, na tužiteljici je da u okviru osporavanja pobijanih akata podnese dokaze kako bi oborila predmnjevu povezanosti sa sirijskim režimom na koju se poziva Vijeće.

- 56 U tom pogledu, u sudskoj je praksi utvrđeno, kao što se na to podsjeća u točki 38. ove presude, da, s obzirom na to da teret dokazivanja u pogledu osnovati razloga navedenih u potporu mjerama ograničavanja u načelu ima Vijeće, tužitelju se ne može naložiti pretjeran standard dokazivanja radi obaranja predmnjeve povezanosti sa sirijskim režimom (vidjeti u tom smislu presudu od 16. ožujka 2022., Sabra/Vijeće, T-249/20, EU:T:2022:140, t. 132. i 133. i navedenu sudsku praksu).
- 57 Stoga, valja smatrati da je tužitelj uspio oboriti predmnjevu povezanosti s režimom, uvedenu, među ostalim, odredbama kojima se utvrđuje kriterij obiteljske pripadnosti, ako iznese argumente ili elemente kojima se može ozbiljno dovesti u pitanje pouzdanost dokaza koje je iznijelo Vijeće ili njihovu ocjenu, ili ako sudu Unije podnese skup konkretnih, preciznih i dosljednih indicija o nepostojanju ili prestanku povezanosti sa sirijskim režimom, nepostojanju utjecaja na navedeni režim ili nepostojanju stvarnog rizika izbjegavanja mjera ograničavanja, u skladu s člankom 27. stavkom 3. i člankom 28. stavkom 3. Odluke 2013/255, kako je izmijenjena Odlukom 2015/1836, te člankom 15. stavkom 1.b Uredbe br. 36/2012, kako je izmijenjena Uredbom 2015/1828 (vidjeti presudu od 16. ožujka 2022., Sabra/Vijeće, T-249/20, EU:T:2022:140, t. 133. i navedenu sudsku praksu).
- 58 Kako bi oborila predmnjevu povezanosti sa sirijskim režimom, tužiteljica tvrdi da je provela djetinjstvo i mladost sa svojom majkom u Libanonu i da nikada nije živjela u Siriji. U tom pogledu pojašnjava da je rođena u braku koji je trajao samo nekoliko mjeseci, između pokojnika i njegove bivše supruge Nawal Jazaeri, te dodaje da je svojeg oca upoznala tek s 11 godina i da je nakon toga vrlo rijetko bila u kontaktu s njim. Naposljetku, navodi da ima sirijsko državljanstvo, ali da se 1990. sa svojom majkom preselila u Sjedinjene Američke Države gdje je stekla američko državljanstvo i visoko obrazovanje. Tvrdi da živi u Sjedinjenim Američkim Državama sa suprugom koji ima saudijsko državljanstvo, za kojeg se udala 1999., i s njihovo dvoje djece koja također imaju američko državljanstvo.
- 59 U prilog svojoj argumentaciji tužiteljica podnosi sljedeće dokaze:
- presliku putovnice koju su izdala američka tijela;
 - presliku srednjoškolske svjedodžbe koju je stekla 1984. u Libanonu;
 - presliku dviju diploma, jedne koju je 1992. izdao University of Utah (Sveučilište u Utu, Sjedinjene Američke Države) i druge koju je 2016. izdao George Mason University (Sveučilište George Mason, Virginia, Sjedinjene Američke Države);
 - presliku vjenčanog lista o braku s državljaninom Saudijske Arabije, sklopljenom 1999. u Fairfaxu, Virginia (Sjedinjene Američke Države);
 - presliku američkih putovnica njezino dvoje maloljetne djece koja su rođena 2007. u Saudijskoj Arabiji odnosno 2009. u Sjedinjenim Američkim Državama;
 - presliku prijepisa ocjena svoje djece, koje su sastavile školske ustanove u Fairfaxu;
 - presliku dvaju računa o porezu na nekretninu izdanih za stambeni objekt smješten u Fairfaxu za 2017. i 2021.;
 - policu osiguranja za vozilo koja je izdana na tužiteljičino ime i poslana na istu adresu u Fairfaxu;

- presliku očitavanja brojila za vodu na tužiteljičino ime za razdoblje od 8. kolovoza 2017. do 3. studenoga 2022., na kojem je navedena ista adresa u Fairfaxu;
 - osmrtnicu.
- 60 Najprije valja istaknuti da su dokazi koje je podnijela tužiteljica, među kojima su neke od njih izdala vladina i upravna tijela kao i privatna poduzeća, kojima ona u načelu ne može manipulirati niti utjecati na njih, utvrđeni *in tempore non suspecto* neovisno o njihovoj upotrebi u okviru ovog postupka ili upravnog postupka koji mu je prethodio.
- 61 Osim toga, tužiteljinu tvrdnju prema kojoj ona nikada nije živjela u Siriji potkrepljuju preslika njezine putovnice u kojoj se kao mjesto rođenja navodi Libanon i srednjoškolska svjedodžba koju je izdala libanonska školska ustanova.
- 62 Ostali dokazi potvrđuju da tužiteljica već nekoliko desetljeća živi u Sjedinjenim Američkim Državama, da je udana za državljanina Saudijske Arabije i da su njihova djeca državljani Sjedinjenih Američkih Država gdje se i školuju.
- 63 Prema sudskoj praksi, sama činjenica o životu izvan Sirije ne predstavlja sama po sebi dovoljnu okolnost koja omogućuje da se potvrdi da nije povezana sa sirijskim režimom (presude od 12. ožujka 2014., Al Assad/Vijeće, T-202/12, EU:T:2014:113, t. 104. i od 14. travnja 2021., Al-Tarazi/Vijeće, T-260/19, neobjavljena, EU:T:2021:187, t. 149.) i Vijeće, koje ne osporava nijedan dokaz koji je istaknula tužiteljica, smatra da se tim dokazima ne može oboriti predmnjeva povezanosti s režimom, koja je uvedena kriterijem obiteljske pripadnosti.
- 64 Međutim, tužiteljica je u fazi replike podnijela osmrtnicu svojeg oca objavljenu na arapskom jeziku (u daljnjem tekstu: osmrtnica) te je izjavila da je za nju saznala tek nakon što je dostavljena trećim stranama tijekom drugog sudskog postupka. Pojašnjava da nije imala osmrtnicu u trenutku podnošenja tužbe jer je živjela u potpunosti odvojeno od sirijskog konteksta i da nije sudjelovala u pokojnikovu sprovodu.
- 65 S jedne strane, tu izjavu potkrepljuje činjenica da se u osmrtnici navode imena pokojnikovih pet sinova i dviju kćeri, ali ne i tužiteljičino ime.
- 66 S druge strane, u osmrtnici se navode imena pokojnikovih dviju supruga, odnosno Ghade Mhane i Hale Tarif Almaghout, ali ne i tužiteljičina majka, Nawal Jazaeri. Taj je propust tim značajniji jer se u navedenoj osmrtnici spominju druge osobe bliske pokojniku koje su preminule prije njega.
- 67 Stoga izostavljanje imena tuželjičine majke u osmrtnici potkrepljuje tuželjičinu tvrdnju prema kojoj je odnos njezine majke i pokojnika bio kratkotrajan.
- 68 U tom kontekstu valja istaknuti da je tužiteljica rođena 1967., dok sporni popisi potvrđuju da je Rami Makhlouf, stariji sin pokojnika i njegove druge supruge, rođen 1969., što također potvrđuje da je životna zajednica tuželjičinih roditelja bila kratkotrajna.
- 69 Tim se elementima koji proizlaze iz osmrtnice općenitije može potkrijepiti tuželjičina tvrdnja prema kojoj je od djetinjstva odvojena ne samo od sirijskog konteksta, nego i od pokojnikove obitelji koja ju ni ne poznaje.

- 70 Taj je zaključak tim više neminovan s obzirom na dokaze koje je podnijela tužiteljica, a koji potvrđuju da se od njezina preseljenja 1990. središte njezinih interesa nalazi u Sjedinjenim Američkim Državama. S jedne strane, to potvrđuju dviju diplome koje su izdala američka sveučilišta, pri čemu je prva iz 1992., a druga iz 2016.
- 71 S druge strane, tužiteljica podnosi i različite račune povezane sa zasnivanjem svojeg doma u Fairfaxu.
- 72 S obzirom na razmatranja u točki 60. ove presude, valja presuditi da su dokazi koje je podnijela tužiteljica dosljedni i vjerodostojni i da, kad ih se razmatra zajedno, u dovoljnoj mjeri potkrepljuju njezine tvrdnje u pogledu odvojenosti od obitelji Makhoul.
- 73 Stoga dokazi koje je podnijela tužiteljica čine skup dovoljno konkretnih, preciznih i dosljednih indicija o nepostojanju ili prestanku povezanosti sa sirijskim režimom, nepostojanju utjecaja na navedeni režim ili nepostojanju stvarnog rizika izbjegavanja mjera ograničavanja u smislu sudske prakse navedene u točki 57. ove presude, tako da treba smatrati da je tužiteljica valjano oborila predmnjevu povezanosti sa sirijskim režimom koja proizlazi iz kriterija obiteljske pripadnosti.
- 74 U tom pogledu Vijeće u svojim pismenima samo tvrdi da je cilj pobijanih akata, ne samo da se izbjegne raspodjela pokojnikove ostavinske mase njegovim nasljednicima, među kojima je i tužiteljica, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 3. prvotnih akata, nego i da se spriječi da se pokojnikova četiri sina, na koja se već odnose mjere ograničavanja, dogovore s tužiteljicom kako bi izbjegli zamrzavanje financijskih sredstava povezanih s dijelom nasljedstva koje im pripada. Nadalje, Vijeće je na raspravi tvrdilo da tužiteljčina fizička udaljenost, odnosno njezino boravište u Sjedinjenim Američkim Državama, ne znači da se ona odvojila od sirijskog režima ili ostatka obitelji Makhoul.
- 75 Međutim, tako općenitom argumentacijom, čak i hipotetskom, koja uopće nije potkrijepljena, ne dovodi se u pitanje vjerodostojnost indicija koje je tužiteljica podnijela kako bi oborila predmnjevu povezanosti sa sirijskim režimom.
- 76 Iz toga slijedi da Vijeće nije ispunilo obvezu koju ima u pogledu tereta dokazivanja kako bi utvrdilo osnovanost pobijanih akata nakon što je tužiteljica osporavala pobijane akte, pri čemu je podnijela dokaze koji idu tomu u prilog, u smislu sudske prakse navedene u točkama 38. do 40. ove presude.
- 77 U tim okolnostima, pobijani akti sadržavaju pogrešku u ocjeni.
- 78 S obzirom na sva prethodna razmatranja, valja prihvatiti drugi tužbeni razlog i stoga poništiti pobijane akte a da nije potrebno provesti analizu prvog, trećeg i četvrtog tužbenog razloga.

Vremenski učinci poništenja pobijanih akata

- 79 Kad je riječ o zahtjevu koji je Vijeće podredno podnijelo u svojem odgovoru na tužbu, koji se odnosi na zadržavanje učinaka Provedbene odluke 2022/242 do stupanja na snagu djelomičnog poništenja Provedbene uredbe 2022/237 protiv tužiteljice, valja podsjetiti na to da je Vijeće tom odlukom od 21. veljače 2022. uvrstilo tužiteljčino ime na popis osoba na koje se odnose mjere ograničavanja iz Priloga I. Odluci 2013/255. Nakon donošenja Odluke 2022/849 (vidjeti točku 19. ove presude) uvrštenje tužiteljčina imena na sporne popise produljeno je do 1. lipnja 2023.

- 80 Usto, Vijeće je Odlukom 2023/1035 ažuriralo Prilog I. Odluci 2013/255 te je tužiteljčino ime u tom prilogu zadržalo do 1. lipnja 2024. (vidjeti točku 20. ove presude).
- 81 Međutim, Odlukom Vijeća (ZVSP) 2024/1510 od 27. svibnja 2024. o izmjeni Odluke 2013/255 (SL L, 2024/1510), Vijeće je ažuriralo popis osoba na koje se odnose mjere ograničavanja iz Priloga I. Odluci 2013/255 te je tužiteljčino ime na tom popisu zadržalo do 1. lipnja 2025.
- 82 Prema tome, iako poništenje Provedbene odluke 2022/242 i Odluke 2023/1035, u dijelu u kojem se odnose na tužiteljicu, sadržava poništenje uvrštenja njezina imena na popis iz Priloga I. Odluci 2013/255 za razdoblje od 21. veljače 2022. do 1. lipnja 2024., takvo poništenje, suprotno tomu, ne obuhvaća Odluku 2024/1510, na koju se ova tužba ne odnosi.
- 83 Posljedično, s obzirom na to da se na tužiteljicu i danas primjenjuju nove mjere ograničavanja, podredni zahtjev Vijeća koji se odnosi na vremenske učinke djelomičnog poništenja Provedbene odluke 2022/242, na koji se podsjeća u točki 80. ove presude, postao je bespredmetan.

Zahtjev za naknadu štete

- 84 Tužiteljica tvrdi da pogreška u ocjeni koju je počinilo Vijeće, koju sadržavaju pobijani akti, predstavlja dovoljno ozbiljnu povredu pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima. Dodaje i da pobijani akti ozbiljno štete njezinom ugledu.
- 85 Vijeće osporava tužiteljčine argumente, pri čemu tvrdi, među ostalim, da pobijani akti ne sadržavaju nikakvu nezakonitost i da stoga odmah treba odbiti zahtjeve za naknadu štete.
- 86 Vijeće također navodi da tužiteljica nije podnijela nijedan element na temelju kojeg se može s potrebnom preciznosti odrediti priroda, postojanje i opseg neimovinske štete na koju se ona poziva. Slijedom toga, ima dvojbe u pogledu dopuštenosti zahtjeva za naknadu štete.
- 87 U tom pogledu, valja podsjetiti na to da se za postojanje izvanugovorne odgovornosti Unije zbog nezakonitog postupanja njezinih tijela, u smislu članka 340. drugog stavka UFEU-a, mora ispuniti nekoliko uvjeta, odnosno postupanje institucija koje se stavlja na teret mora biti nezakonito, mora se pretrpjeti stvarna šteta i mora postojati uzročna veza između navodnog postupanja i štete na koju se poziva. Usto, s obzirom na to da su ta tri uvjeta za utvrđivanje odgovornosti kumulativna, izostanak jednog od njih dovoljan je za odbijanje tužbe za naknadu štete a da pritom nije potrebno ispitati druge uvjete (presuda od 22. lipnja 2022., Haswani/Vijeće, T-479/21, neobjavljena, EU:T:2022:383, t. 155.).
- 88 U potporu svojem zahtjevu za naknadu štete, tužiteljica se u biti poziva na činjenicu da je Vijeće, s obzirom na to da ne raspolaže informacijama ili dokazima koji utvrđuju osnovanost mjera ograničavanja koje se odnose na nju, odgovorno za dovoljno ozbiljnu povredu pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima u smislu sudske prakse koja se temelji na članku 340. drugom stavku UFEU-a.
- 89 Stoga valja odrediti čini li pogreška u ocjeni koja je utvrđena u okviru drugog tužbenog razloga nezakonitost koja može dovesti do nastanka izvanugovorne odgovornosti Unije.
- 90 U tom pogledu, valja podsjetiti na to da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, utvrđenje nezakonitosti pravnog akta Unije nije dovoljno, koliko god to bilo vrijedno žaljenja, da se zbog toga automatski zaključi da je došlo do njezine izvanugovorne odgovornosti koja se temelji na nezakonitosti

postupanja jedne od njezinih institucija. Da bi se priznalo da je taj uvjet ispunjen, sudska praksa, naime, zahtijeva da tužitelj najprije dokaže da predmetna institucija nije počinila puku nezakonitost, nego dovoljno ozbiljnu povredu pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima (vidjeti presudu od 7. srpnja 2021., HTTS/Vijeće, T-692/15 RENV, EU:T:2021:410, t. 53. i navedenu sudsku praksu).

- 91 Međutim, prema sudskoj praksi, kako bi ocijenio je li povreda pravnog pravila Unije dovoljno ozbiljna, sud Unije osobito uzima u obzir složenost situacija koje se uređuje, teškoće u primjeni ili tumačenju tekstova i, konkretnije, marginu prosudbe kojom raspolaže autor spornog akta (presuda od 10. rujna 2019., HTTS/Vijeće, C-123/18 P, EU:C:2019:694, t. 42.).
- 92 Tako do nastanka izvanugovorne odgovornosti Unije može dovesti samo utvrđenje nepravilnosti koju u sličnim okolnostima uobičajeno oprezno i pažljivo upravno tijelo ne bi počinilo (presuda od 10. rujna 2019., HTTS/Vijeće, C-123/18 P, EU:C:2019:694, t. 43.).
- 93 Dokaz dovoljno ozbiljne povrede ima za cilj spriječiti, osobito u području mjera ograničavanja, da ispunjenje zadatka koji institucija o kojoj je riječ mora ispuniti u javnom interesu Unije i njezinih država članica ne bude ograničeno rizikom da ta institucija u konačnici mora naknaditi štete koje bi pojedinci na koje se njezini akti odnose mogli eventualno pretrpjeti a da se pritom ti pojedinci ne optereće imovinskim ili neimovinskim posljedicama povreda obveza koje je dotična institucija očito i neispričivo počinila (vidjeti presudu od 7. srpnja 2021., Bateni/Vijeće, T-455/17, EU:T:2021:411, t. 87. i navedenu sudsku praksu).
- 94 U ovom slučaju, kao što se to navodi u točki 15. ove presude, Vijeće je u trenutku uvrštenja tužiteljičina imena na sporne popise raspolagalo odlukom o otvaranju pokojnikova nasljedstva u kojoj se navodi, među ostalim, tužiteljičina pripadnost obitelji Makhlouf. Tužiteljica ne osporava ni točnost ni istinitost činjeničnih informacija niti dokaznu vrijednost te odluke. Stoga je taj dokument, koji je donio sirijski sudac, dovoljan dokaz koji omogućuje Vijeću da potkrijepi *a priori* razlog uvrštenja tužiteljičina imena na sporne popise na temelju kriterija obiteljske pripadnosti.
- 95 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je kriterij obiteljske pripadnosti objektivan, samostalan i dovoljan kriterij za uvrštenje, tako da Vijeće nije bilo dužno dokazati postojanje povezanosti tužiteljice, članice obitelji Makhlouf, sa sirijskim režimom (vidjeti točku 52. ove presude).
- 96 Stoga je Vijeće u trenutku donošenja pobijanih akata raspolagalo dovoljnim dokazom kako bi smatralo da su uvjeti predmnjeve povezanosti sa sirijskim režimom ispunjeni, tako da se ne može prihvatiti tužiteljičin argument prema kojem pogreška u ocjeni koju je Vijeće počinilo u biti predstavlja dovoljno ozbiljnu povredu pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima.
- 97 Naime, pogrešku u ocjeni kao razlog naveden u potporu tužbi za poništenje treba razlikovati od očitog i ozbiljnog nepoštovanja granica nametnutih navedenoj diskrecijskoj ovlasti radi utvrđenja dovoljno ozbiljne povrede pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima u okviru tužbe za naknadu štete (vidjeti u tom smislu presudu od 7. srpnja 2021., Bateni/Vijeće, T-455/17, EU:T:2021:411, t. 113.).

- 98 U tom pogledu valja istaknuti da tužiteljica ne iznosi nikakvu posebnu argumentaciju na temelju koje se može razumjeti kako činjenica da je Vijeće počinilo pogrešku u ocjeni predstavlja dovoljno ozbiljnu povredu pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima koja može dovesti do nastanka izvanugovorne odgovornosti Unije. Samo navodi da Vijeće nije podnijelo dokaze na temelju kojih se može utvrditi osnovanost pobijanih akata.
- 99 Naime, na temelju postojanja pogreške u ocjeni ne može se automatski zaključiti, kao što to predlaže tužiteljica, da je Vijeće počinilo dovoljno ozbiljnu povredu materijalnih pretpostavki uvrštenja tužiteljčina imena na sporne popise.
- 100 Stoga, neovisno o nezakovitosti koju pobijani akti sadržavaju u pogledu odluke o otvaranju nasljedstva koja je ocijenjena s obzirom na predmnjevu povezanosti sa sirijskim režimom koja proizlazi iz kriterija obiteljske pripadnosti, ne može se tvrditi da je Vijeće očito i ozbiljno prekoračilo granice svoje diskrecijske ovlasti kako bi se na taj način utvrdila izvanugovorna odgovornost Unije.
- 101 U tim okolnostima, iako Vijeće nije ispunilo obvezu koju ima u pogledu tereta dokazivanja kako bi utvrdilo osnovanost pobijanih akata u okviru njihova osporavanja, ne može se smatrati da je ta pogreška u ocjeni bila tako očita i neispričiva, u smislu sudske prakse navedene u točkama 95. i 96. ove presude, da je uobičajeno oprezno i pažljivo upravno tijelo ne bi počinilo u sličnim okolnostima.
- 102 Budući da su uvjeti za utvrđivanje odgovornosti Unije kumulativni, valja odbiti zahtjev za naknadu štete a da pritom nije potrebno ispitati druge uvjete navedene u točki 89. ove presude ni *a fortiori* dopuštenost navedenih zahtjeva.

Troškovi

- 103 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da Vijeće nije uspjelo u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova u skladu s tužiteljčinim zahtjevom.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (deveto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Provedbena odluka Vijeća (ZVSP) 2022/242 od 21. veljače 2022. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/237 od 21. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na Shahlu Makhoulf.**
- 2. Odluka Vijeća (ZVSP) 2023/1035 od 25. svibnja 2023. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2023/1027 od 25. svibnja 2023. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na S. Makhoulf.**

3. U preostalom dijelu tužba se odbija.

4. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

Truchot

Kanninen

Frendo

Sampol Pucurull

Perišin

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 17. srpnja 2024.

Potpisi